

Vážený pane řediteli,

v pátek 5.6.2009 jsem se zúčastnila oslavy 60. výročí založení ZŠ 710 v Bučovicích. Zážitky, se kterými jsem odjížděla, mě přiměly k tomu, abych Vám napsala pár slov. Do Bučovic jsem se vrátila po třiceti letech a vzpomínky na mé několikaleté působení na Vaší škole mě donutily k napsání tohoto dopisu. Nikdy nezapomenu na dobu, kterou jsem tam prožila. Vzpomínám velmi často na své bývalé kolegy, se kterými jsem si opravdu dobře rozuměla a strávili jsme mnoho pěkných chvil při různých společných akcích. Při pročítání Vašeho almanachu jsem si vybavila hodně ze svých bývalých žáků a nechce se mi věřit, že jsou to dnes dospělí lidé. Po své třicetileté pedagogické praxi dokážu velmi dobře ocenit, jaké úsilí musí v dnešní době učitelé vyvinout, aby jejich snaha žáky nejen vyučovat a naplnit je mnoha vědomostmi, ale i neopominutelná je samozřejmě jejich velmi nelehká práce na žáky působit i v oblasti výchovy. Ale vrátím se k oslavě. Potěšila jsem se při setkání se svými tehdejšími kolegy, přestože těch 30 let, co jsme se neviděli, na nás všech vykonalo své. Oslava byla velmi pěkná a důstojná. Musím se zmínit o krásném kulturním programu, na kterém se podíleli nejen žáci Vaší školy, ale i pedagogové a zaměstnanci. Protože sama mám aprobaci Č-Hv, velmi mile mě překvapilo vystoupení pěveckého sboru žáků, ale také nádherné předvedení písní p.učitelek Vaší školy. Zaujaly mě také ukázky společenských tanců, které předvedla dvojice nadějných tanečníků, samozřejmě i scénka z cirkusu a velmi pěkné vystoupení žáků s country tancem, které roztleskalo všechny přítomné. Stejnou měrou oceňuji i závěrečné vystoupení pedagogů a zaměstnanců školy - skutečně bylo velmi působivé.

Opravdu zajímavá byla i výstava fotografií prezentujících život školy od jejího založení po současnost. Dovedu si představit, kolik úsilí i času museli obětovat všichni, kteří se na instalaci výstavy podíleli. Samozřejmě nemohu opomenout vysokou úroveň občerstvení, připraveného pro všechny účastníky oslavy.

Vážený pane řediteli, pro mě pár důležitých slov nechávám na závěr svého dopisu. Chci Vám jménem nejen svým, ale i celé rodiny, upřímně poděkovat za to, jakým způsobem jste vzpomněl mého tatínka, p.učitele Ericha Kazdu. Vybudování bučovických škol bylo skutečně jeho životním snem a posláním. Přestože díky tehdejšímu režimu, kterému nebyl nikdy ochoten se podrobit, našlo se mnoho těch, kteří mu v jeho snaze, promiňte ten výraz, „ házeli klacky pod nohy“. Přesto se nevzdal a i na úkor své vlastní rodiny šel za svým cílem dál. Věřte, že kdyby se dožil této krásné oslavy, měl by velkou radost a bylo by to pro něj opravdovým zadostiučiněním.

Nemohu se nezmínit o jeho celoživotní práci v oblasti tělovýchovy a sportu. Často jsme ho vídávali až večer, kdy se vracel po celodenní práci – dopoledne výuka žáků a odpoledne, kdy mnozí už měli svůj volný čas, on se věnoval sportovním kroužkům žáků, následovali dorostenci a večer muži. Někdy se vracel ve 22,00 až 23,00 hod. a já jsem ho mnohdy vídávala až za dva dny. Ale nikdy si nestěžoval – sportem žil a byl spokojený, když dokázal, aby jeho svěřenci odcházeli také spokojeni a rádi se za ním vraceli.

Pane řediteli, ještě jednou bych chtěla poděkovat Vám i všem pedagogům a zaměstnancům školy za Vaši snahu o důstojný průběh oslavy 60. výročí založení ZŠ 710.

Mgr. Jiřina Vintrlíková – Kazdová